

Hunden maatte have foraarsaget, forsaavidt Skaden lader sig erstatte med Penge, og til at udrede Godtgjorelse — kommer der rimeligvis til at staa — for Svie og Smerte. I dette er jeg fuldstændig enig. Jeg finder, at det er absolut rigtig, at en Mand er fuldt ud ansvarlig for al den Skade, hans Hund paafører Mennesker, hvad enten det sker paa den ene eller paa den anden Maade, og selvfølgelig maa det være givet, at Skaden, som Hunden foraarsager, maa erstattes, hvor end det sker, enten det er i Mandens egen Gaard, Forstue, Stue eller hvor som helst paa hans Eiendom eller paa et fremmed Sted. Deri er jeg fuldstændig enig. Saa tilføies der: „Har en saadan Hund tidligere bidt et Menneske eller voldt anden Skade, hvorfor dens daværende Eier er bleven dømt eller har maattet indgaa Forlig med den Forurettede, kan i Kjøbenhavn Politidirektøren, og udenfor Kjøbenhavn Politimesteren, under Straf af Bøde indtil 100 Kr. paalægge dens Eier at lade Hunden dræbe, naar den ikke bestandig holdes bunden, eller indeluffet, eller forsynet med forsvarlig Mundkurv. Jeg tror, at hvis vi kunde faae denne 2den Afdeling, om jeg saa maa kalde det, af første Stykke omsformet en Smule saaledes, at vi deri kunne faae indbefattet en Bestemmelse, der kunde ramme al den Skade, en Hund maatte foraarsage paa Mennesker eller Dyr eller Hvasdomshelt, kunde vi være vel tjente med at give Afkald paa det andet Stykke af Paragrafen, hvor der træffes specielle Bestemmelser i visse givne Tilfælde. — Jeg har forsøgt, om det mulig kunde lykkes, men jeg er underhaanden bleven gjort opmærksom paa, at mit Forslag næppe er tilstrækkeligt til at naae dette Maal, men hvis der ikke var Andet i Veien, kunde det maasse rettes paa et senere Stadium af Lovforslagets Behandling. Jeg har derfor foreslaaet, at der skulde tilføies i 7de Linie mellem „Skade“ og „hvorfor“: „eller Ulempe paa offentlig Gade eller Plads“. Der staa „Plads“, men det er maasse mindre korrekt, der bør snarere staa „Plads“. I 8de Linie har jeg tænkt, at der skulde indskydes mellem „bleven“ og „dømt“, „tiltalt“, men det er maasse overflødigt. Jeg veed ikke, om det kan gøre Skade, og maasse kunne det ogsaa være rettest, at der blev tilføiet „og dømt“. Altsaa dette Stykke vilde komme til at lyde saaledes: „Har en saadan Hund tidligere bidt et Menneske eller voldt anden Skade eller Ulempe paa offentlig Vej, Gade eller Plads, hvorfor dens daværende Eier er bleven tiltalt og dømt eller har maattet indgaa Forlig med den Forurettede, kan i Kjøbenhavn Politidirek-

tøren og uden for Kjøbenhavn Politimesteren o. s. v.“ Jeg læste det Følgende op for. Naar dette bliver tilføiet, forekommer det mig, at vi kunne undvære det andet Stykke, der lyder saaledes: „Ligeledes kan Politiet under Straf af Bøder indtil 100 Kr. paalægge Eier af Hunde, der vise sig bidste eller glubste eller have Bane at forulempe Folk ved at fare imod dem eller at forfølge dem, eller som forulempe Kreaturer paa Marken, at lade saadanne Hunde dræbe, medmindre de stadig holdes bundne eller indeluffede eller forsynes med forsvarlig Mundkurv.“ Hvis dette Stykke bliver staaende, tror jeg nok, at der kan komme en hel Del mindre behagelige Forhold til Stede ude paa Landet. Det er muligt, at § 7, som den nu er affattet, indeholder den egentlige Pointe i Sagen for visse enkelte Medlemmer. Jeg fik en lille Antydning derom ved første Behandling fra et æret Medlem her lige overfor (Ordningsbøll), og jeg venter derfor ogsaa, at mine Undringsforslag vilde blive angrebne paa det stærkeste, men desuagtet maa jeg fastholde, at saaledes som det staa for mig, vil dette Stykke i § 7 ikke komme til at gjøre Gavn i den tilstgæde Retning, men tværtimod vil det fremkalde en Masse Ulemper, som jeg maasse senere kan komme til at omtale. Det er muligt, at det er undgaaet min Opmærksomhed, at man ikke vil kunne idømme Eieren nogen Bøde, men kun en Advarsel for den Ulempe, Hunden har gjort sig skyldig i paa offentlig Vej, Gade eller Plads, naar det sker første Gang. Men hvis dette skulde være en Grund til ikke at vedtage mit Forslag, kunde der maasse let raades Bod derpaa, nemlig ved i det første Afsnit af Paragrafen i Linie 6, hvor der staa: „Opreisning for Svie og Smerte samt den Bøde, der maatte være fremkommen“ at tilføie: „hvilket ogsaa gælder for anden Skade, en Hund maatte afstedkomme“. Hvis dette bliver tilføiet, have vi en Bestemmelse, hvor efter de ærede Dommere, som kunne faae med disse Sager at gøre, efter mit Skøn kunne ramme enhver Skade eller Ulempe, en Hund har afstedkommet, og det vilde være tilstrækkeligt. Ganske vist vil det efter min Opfattelse ikke føre til, at, hvis en Hund i en Gaard kommer farende ud mod en Mand og maasse generer ham, men ellers ikke, vel at mærke, tilføier ham nogen Skade, saa Eieren skal kunne drages til Ansvar, men det er ogsaa det, jeg meget nødig vilde have skulde ske. Det er det, jeg ikke vil gaa med til. Jeg vilde helst have det saaledes, at jeg saavidt muligt kunde agere Politiet i min egen Gaard. Altsaa, hvad der sker af Hunde paa offentlig Vej, Gade eller Plads, der